

Regler eller en Nyopstilling af ganske summariske Regler bygget paa statistisk Grundlag, men det bør ske ved en Undersøgelse af hver enkelt's Forhold, en nærmere Prøvelse af, hvad der foranlediger hans Arbejdsløshed, dens Langvarighed, hans økonomiske Tilstand i det hele taget; det maa være Vilkaaret for, at der udover det, som her bydes, kan ydes nogen Hjælp af økonomisk Art i en Arbejdsløshedsperiode. Jeg har sagt min Mening om denne Sag, saa dette bør ikke hindre det ærede Medlem i at stemme for det Forslag, her foreligger. Men i øvrigt ved jeg ikke noget om, at der fra det ærede Medlems Side er gjort nogen Indsats for at naa et Resultat udover en Gentagelse af det, som fra hans Partis Side er fremført i Folketinget, og som man der har taget Stilling til. Jeg maa derfor ganske afvise den Kritik, som er fremsat af det ærede 9de Medlem for 6te Kreds. Den staaer daarligt til de Bestræbelser, der fra min Side er udfoldet, og er besynderlig paa Baggrund af den absolutte Passivitet, som det ærede Medlem har udvist under de førte Forhandlinger. Jeg anbefaler Lovforslaget i den her foreliggende Skikkelse til Vedtagelse.

**Ludvig Christensen:** Jeg er glad ved, at jeg er konstrueret saaledes, at der skal adskilligt til for at bringe mig fra Koncepterne og ud af Fatning, og jeg er frejdig og dristig nok til at skænke den højtærede Indenrigsminister Resten. Jeg tror, at dette høje Tings Medlemmer af de Forhandlinger, der er ført her, har faaet det rigtige Indtryk af, hvad der er foregaaet, og jeg er ganske rolig for mit Vedkommende med Hensyn til, hvem der staaer stærkest efter den Debat, der har fundet Sted i Dag.

Jeg vil gerne sige til det ærede 7de Medlem for 6te Kreds (Hauch), at det er maaske nok rigtigt, at vi, set fra andre Partiers Side, vilde have staaet sagligt set lidt stærkere, hvis vi havde formuleret Ændringsforslag. Men man vil jo kunne forstaa, at naar vi paa Forhaand ved, at det, der for os er det afgørende, nemlig at faa de Bestemmelser ud af Lovforslaget, der blev indført i Folketinget, ikke kunde lade sig gøre, og at vi ikke ved at gaa ind paa visse Dele af disse Bestemmelser kunde sikre vore arbejdsløse i alt Fald den fortsatte Hjælp for en længere Periode, saa vi ikke, at der overhovedet var en Mulighed for, at det med noget som helst Udbytte kunde lade sig gøre at stille Ændringsforslag. Derfor har vi ikke gjort det. Jeg vil i øvrigt tilføje — og der ved jeg i alt Fald, jeg taler paa mine Partifællers

Vegne i dette høje Ting —, at vi, selv om vi sagligt set er ganske uenige med Venstre her i Tinget, respekterer dem, der vil holde en truften Aftale.

**Gunnar Fog-Petersen:** Jo, noget har jeg at bygge paa, højtærede Indenrigsminister, naar jeg siger, at de Konservative ikke kunde være kommet med i en saadan Forhandling. Jeg har at bygge paa Bemærkninger, der faldt i Udvalget, bl. a. om Ændringsforslaget vedrørende Muligheden af at oprette en Landskasse, og jeg har endvidere gentagne meget afgørende Bemærkninger i „Nationaltidende“, der jo er Partiets officielle Hovedorgan, blevet det i den senere Tid, som udtrykkelig tilkendegav, at der ikke for Ministeren var en saadan Mulighed til Stede som den, Ministeren havde antydnet. Ministeren gør gældende, at det konservative Folkeparti tidligere er gaaet ind i Realitetsforhandlinger, og jeg afviser jo heller ikke den Mulighed, at dette kunde have fundet Sted her, men det er min Opfattelse, at just de saakaldte arbejdsgiverprægede Ændringer var dette Parti særlig kære. Det undrer mig, at den højtærede Minister siger, at man ikke kan udøve et Pres, naar man er passiv. Jo, det kan meget vel lade sig gøre. Det Pres, som den højtærede Minister var under, var det, at Loven var daarlig, og at Socialdemokratiet kunde regne med, at Ministeren selv satte Pris paa at faa den ændret. Det er et passivt Pres af meget betydelig Styrke. Det er jo heller ikke ukendt i den øjeblikkelige politiske Situation, at ren Passivitet hos den ene Part kan udøve et endog stærkt Pres paa en anden.

Til Slut udtalte den højtærede Minister, at det kunde blive nødvendigt at vedtage Tillægslove til denne Lov — hvis det er mig, der er Minister til den Tid, tilføjede den højtærede Minister. Ja, hvorfor nu tænke paa Død? Jeg kommer til at tænke paa en Vittighed, jeg saa i et engelsk Blad forleden: En god Ven siger til en anden: lad være at tænke paa Døden, Iversen; du kan maaske leve baade 3 og 4 Dage endnu. Det samme vil jeg sige til Ministeriet i denne Forbindelse. Det er ikke heldigt paa dette Omraade at vedtage Love, om hvilke man ved deres Vedtagelse maa sige, at de højst sandsynligt trænger til at blive suppleret med Tillægslove, og det er saa meget mindre heldigt, som den bestaaende Lovgivning er udformet af det Parti, som ogsaa nu har Magten, og denne Lovgivning vilde meget vel have været i Stand til at magte den økonomiske Arbejdssituation, hvad Arbejds-